

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 29 grudnia 2008 r.

DOLIS/DEC – 902/08

dot. DOLiS-440-783/08

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 w zw. z art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi T. dotyczącej przetwarzania danych osobowych T przez Bank

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

W dniu 13 października 2008 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga T. , zwanego dalej Skarżącym, dotycząca „skserowania” dowodu osobistego Skarżącego „bez jego zgody” oraz „wprowadzenia” pozyskanych w ten sposób danych osobowych Skarżącego do „systemu komputerowego” przez pracownika Banku zwanego dalej Bankiem. W treści powyższej skargi Skarżący wskazał również, iż o powyższej siedzibą w Płocku przy pl. Obrońców Warszawy 8.

W celu ustalenia okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie wyjaśniające. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego dokonano następujących ustaleń:

1. Dane Skarżącego nie są przetwarzane w systemie informatycznym Banku, bowiem w chwili przerwania na prośbę Skarżącego czynności zmierzających do oceny jego zdolności kredytowej, dane nie zostały w ww. systemie utrwalone.
2. Bank nie przetwarza danych osobowych pozyskanych w wyniku skserowania dowodu osobistego Skarżącego, bowiem kserokopia ww. dokumentu została zniszczona w chwili przerwania czynności zmierzających do oceny zdolności kredytowej Skarżącego.

W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Stosownie do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U 2000 r. Nr 98, poz 1071 ze zm.), zwanej dalej kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Z powołanego przepisu wynika zatem, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck Warszawa 2000, s 428). Takie stanowisko organu znajduje odzwierciedlenie również w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. W wyroku z dnia 27 czerwca 1997 r. (I SA/Wr 871/96) Naczelny Sąd Administracyjny - Ośrodek Zamiejscowy we Wrocławiu orzekł, że „z bezprzedmiotowością postępowania mamy bowiem do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Oznacza to, że wszystkie elementy badanego stanu prawnego i faktycznego są tego rodzaju, że niepotrzebne jest postępowanie mające na celu wyjaśnienie wszystkich tych okoliczności w sprawie”. Takie samo stanowisko zostało przedstawione w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego - Ośrodek Zamiejscowy w Łodzi z dnia 18 kwietnia 1995 r. (SA/Łd 2424/94). W konsekwencji, jeśli nie istniałaby tego typu przeszkoda w sprawie, podjęta byłaby decyzja merytoryczna tj. decyzja rozstrzygająca sprawę administracyjną co do jej istoty i zarazem kończąca ją w danej instancji. Jednocześnie, ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 kpa zobowiązuje go do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Wobec powyższego należy uznać, że dalsze prowadzenie postępowania w sprawie przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Bank byłoby bezprzedmiotowe, ponieważ dane osobowe zostały usunięte z ww. systemu komputerowego Banku, zaś kserokopia dowodu osobistego Skarżącego została zniszczona, w chwili przerwania czynności, na prośbę Skarżącego, zmierzających do oceny jego zdolności kredytowej, zatem Bank obecnie już nie przetwarza danych

osobowych Skarżącego w zakresie wskazanym w skardze. Tym samym bezprzedmiotowe byłoby wydanie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nakazu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, ukierunkowanego na przywrócenie stanu zgodnego z prawem, bowiem poprzez usunięcie przez Bank danych Skarżącego stan naruszenia przepisów ustawy, jaki miał miejsce w niniejszej sprawie, już nie zachodzi.

Mając powyższe na względzie, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).

